

ବୀରହରାମ

ବିଶ୍ୱାସ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ

ପରିବେଶକ
ନବ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ନାମକ
ବ୍ରାହ୍ମଣ—୧

প্রকাশক :

বিনোদ ভূঞা

দীপ্তি প্রকাশ

পানবজার

গুৱাহাটী-১

প্রথম প্রকাশ—ফেব্রুৱাৰী ১৯৮৮

বেটুপাত শিল্পী—ঐলোক্য দত্ত

বেচ.—২৫ টকা

মুদ্রাকৰ :

ঐমানিকলাল ভট্টাচাৰ্য্য

মৌবী প্ৰেছ

২এ কেদাৰ দত্ত লেন

কলিকতা-৬

ওঁ
আমৰ
তপ্ত বন্ধন
অস্থানত
মোৰ একলা
জীৱ অজীৱিত
মিতৰ হৃদয়

আমৰ কথা

স্বাধীনোত্তৰ ভাৰতবৰ্ষৰ পোষিত আৰু প্ৰতীকিত অসমীয়া জাতিয়ে বিভিন্ন সময়ত কবিতা লগা হোৱা সংগ্ৰাহৰ বহু সৰু ডাঙৰ ঘটনাই খ্যাত অখ্যাত বহু চৰিত্ৰই য়েৰ মনত বেধাপাত কৰিছে মোক উৎসাহিত কৰিছে অনুপ্ৰাণিত কৰিছে। অসমীয়া জাতিৰ অস্তিত্ব বন্ধাৰ সংগ্ৰামৰ আকিঙে সমাপ্তি ঘটাই নাই। অসমীয়া মানুহৰ এই প্ৰবাহমান জাতিৰ আত্মপ্ৰতিষ্ঠাৰ সংগ্ৰামক কোনো সীমাবদ্ধ মোৰ লিখনিৰে যদি সাহায্যকৰো অনুপ্ৰেৰণা যোগাব পাৰে সেয়ে হ'ব মোৰ সাৰ্থকতা। উপন্যাসৰ চৰিত্ৰসমূহ সম্পূৰ্ণ কাল্পনিক। কিবা কালত কোনো বিশেষ ব্যক্তিক সত্তে যদি কোনো বিশেষ চৰিত্ৰ মিলি যায় সি মোৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰত। মোক লিখিবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰা প্ৰতিজনলৈকে মোৰ কৃতজ্ঞতা জনালো।

গুৱাহাটী

১৯৬৭

পাটনাৰ ব্যস্ত ৰাজপথ। সময় আবেলি। দিনটোৰ প্ৰচণ্ড গৰমৰ পিচত জুৰ পৰা আবেলি।

ব্যস্ত পাটনা। টাঙ্গা, চাইকেল মটৰৰ অবিৰাম অহা যোৱা। কাৰো যেন এখন্তেকো বৰলৈ আহিব নাই। কত লক্ষ্য কত উদ্দেশ্য কত বিচিত্ৰ চিন্তা চৰ্চা। নগৰৰ গতিময় জীৱন যাত্ৰা। কেৱল গতি। ৰাজপথ জুৰি, মহানগৰ জুৰি যান্ত্ৰিক সভ্যতাৰ নাচোন কাচোন।

সেই জুৰ পৰা আবেলি ব্যস্ত পাটনাৰ ৰাজপথৰ যন্ত্ৰগতিৰ সতে তাল মিলাইছে অলকেশে। উদীয়মান সাংবাদিক অলকেশ হাজৰিকা। ভাৱপ্ৰৱণ খেয়ালী বেপৰোৱা অলকেশ হাজৰিকা। তাৰ পিছনত পাতল হালধীয়া বঙৰ চাৰ্ট আৰু আধুনিক ডিজাইনৰ নেতীৰু ট্ৰাউজাৰ। চকুত এজোৰ পাতল বঙৰ চানগ্ৰাচ। জোঙা নাক। তেজগোৰা ব'দপোৰা, শৰীৰ। তৰুণ প্ৰাণোচ্ছল আভিজাত্য।

মুখত এটা অলস্ত চিগাৰেট লৈ তীব্ৰ গতিৰে মটৰ চাইকেল চলাইছে অলকেশে। তাৰ স্তূগঠিত পাতল শৰীৰটো এডাল সবল বেখাৰ দৰে লাগিছে। বতাহত তাৰ চুলিবোৰ ফিব্‌ফিব্‌কৈ উৰিছে। সি হেলমেট পিন্ধা নাই। হেলমেট পিন্ধিলে তাৰ নিজকে ভীক যেন লাগে। হেলমেট নিপিন্ধা কাৰণে জৰিয়না ভৰিবলৈ সি ভয় নকৰে। গধুৰ হেলমেটটো তাৰ কাৰণে অজ্ঞান। বতাহে আমনি কৰিছে যদিও ভালৈই লাগিছে তাৰ। দিনটোৰ প্ৰচণ্ড গৰমৰ পাচত স্নিগ্ধ ছায়াধৰা আবেলিটো সি যেন প্ৰাণ চাৰি উপভোগ কৰিছে।